

Hausbau

9 771855 545992

november/december 2016 • CENA: 3,50 EUR

**Predstavitev
slovenskih arhitektov:**

► ARK Arhitektura Krušec

Nasvet:

- Fasade
- Ogrevanje na biomaso
- Solarna energija
- Urejanje okolice - priprava na zimo

Interier:

- Iz garaže v stanovanje

Finance:

- Stroški ogrevanja

Družabni prostori:

- Kavarna Čuk

Arhitekt svetuje:

- Organizacija prostora

Prenova doma:

- Hišne inštalacije

Intervju:

- Branko Filipič, Delavnica nemogoče

SODOBNE DRUŽINSKE HIŠE
KROJENE PO MERI, USTVARJENE Z OBČUTKOM

**3 X VEČSTANOVANJSKE
HIŠE**

Delavnica nemogoče

Ustvarjalec Branko Filipič je strojnik, in predvsem vsestransko nadarjen človek. Je lastnik in direktor podjetja RPS, ki z več kot 20 sodelavci uresničuje tudi najbolj nore in izvedbeno zahtevne zamisli oblikovalcev, oglaševalcev, arhitektov, umetnikov, galeristov in muzealcev. RPS je kratica za računalniško podprte sisteme, s čimer je opisan res samo majhen del tega, kar danes dela to inovativno ljubljansko podjetje. Večji kot je izziv, bolj ekipa RPS-ja uživa v reševanju problema, kar slikovito ponazarja tudi slogan podjetja – delavnica nemogoče. Podjetje deluje na dveh lokacijah v Ljubljani, vendar nameravajo svoje proizvodne kapacitete v kratkem razširiti in se preseliti v nove delavnice, kjer bodo vse dejavnosti podjetja končno lahko združili na enem mestu. Med naročniki podjetja RPS so številna znana slovenska podjetja in ustanove, na primer Petrol, Hit, Mobitel, Simobil, Tušmobil, Mercator, Krka, Autocommerce, Pivovarna Union, Kolosej, Talum, Hidria, Kolektor, Kovinoplastika, Adria, Seaway, Riko hiše, DM, Unior, Banka Slovenije, G3 Spirits, Intralighting, Arcadia, Strle svetila, Pop TV, Zdravniška zbornica Slovenije, Fakulteta za strojništvo in Akademija za likovno umetnost.

Kateri so vaši trenutno zanimivi projekti, ki bi jih izpostavili?

Trenutno izvajamo nov muzej v Idriji, kateri ima veliko multimedijskih in interaktivnih vsebin. Ima tudi zanimiv scenski element rude v diamantni obliki v velikosti sobe, skozi katero se lahko sprehodiš in prejmeš informacije o njej. V septembru pa smo končali nov muzej na Vrhniki za katere smo tudi izvedli 3D skeniranje 16m dolgega deblaka najdenega v Ljubljani in izdelali 3D digitalni model. Poleti smo z arhitekturnima birojema Sadržuga in BevkPerovič sodelovali pri projektu za Banko Slovenije. Zadolženi smo bili za izvajanje zapletenejših rešitev. Vmes smo končali tudi odmevni projekt opreme stanovanja na Kongresnem trgu. Skratka, ves čas smo vpeti v več projektov.

Vrniva se nazaj. Začeli ste z reklamnimi tablam in napisi, kajne?

Ko sem bil ob koncu 80-ih let prejšnjega stoletja absolvent na fakulteti za strojništvo, smo iz sestavnih delov, ki smo jih uvozili iz Nemčije, naredili CNC-stroj, ki je deloval po načelu risalnika. Bil je prvi tak stroj v nek-

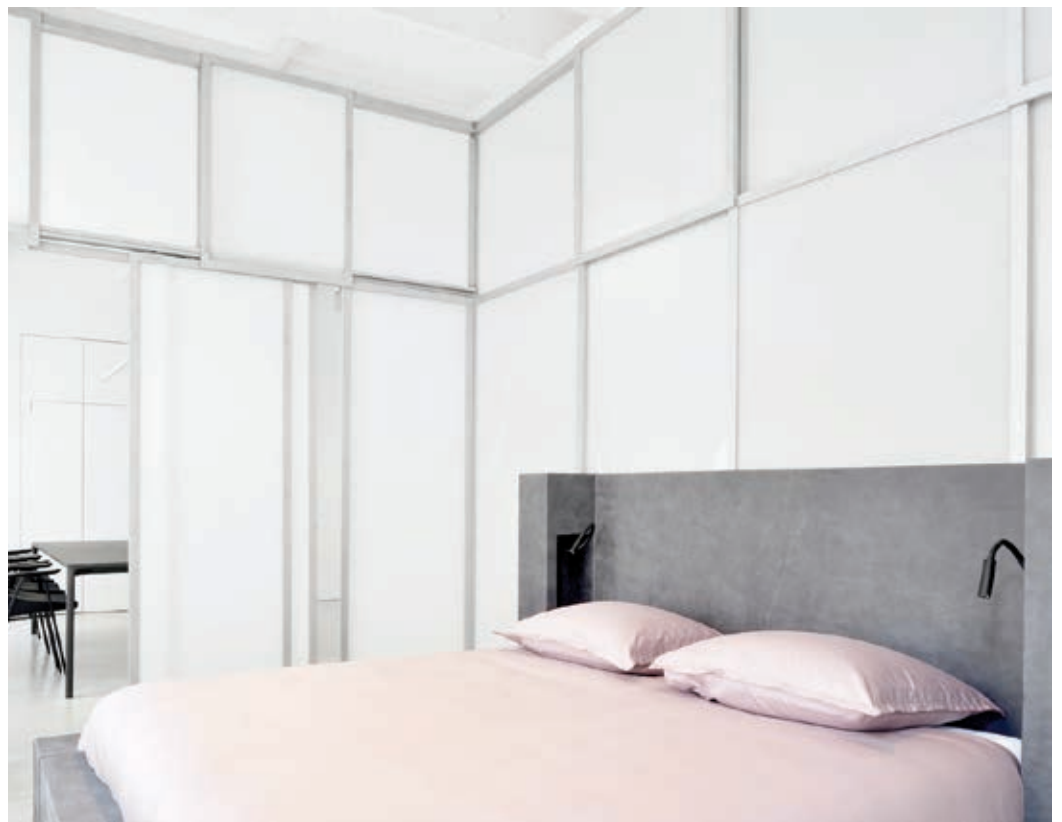

danji državi Jugoslaviji. Njegova prednost je bila, da ni bilo treba programirati vsakega delčka poti posebej, torej je deloval podobno kot risalnik. Na podlagi risbe, ki si mu jo podal, je naredil razrez. Takrat smo želeli tak izdelek izdelovati za prodajo, vendar kot študenti nismo imeli dovolj denarja. Zato smo ponujali razne usluge, rezali pleksisteklo, črke, izrezovali barvne kovine za pasarje. Nato je sledila vojna in razpad države. Posledično se je zmanjšal trg, slovenski trg pa

je bil za takšen izdelek premajhen. V tistem času smo veliko sodelovali s pokojnim oblikovalcem Matjažem Vipotnikom, ki je bil perfekcionista. Predlagal nam je, da se resneje lotimo tega, kar počnemo, ker smo za to rojeni. Tako smo orali ledino na področju novih drugačnih lepših izvedb reklamnih napisov in drugačnih tehničnih rešitev in kombinacij različnih materialov. Kasneje so nas velikokrat posnemali.

Ker smo bili v tem, kar smo delali, zelo dob-

ri, so nas arhitekti pričeli uporabljati tudi za izvedbo interierja. Hkrati smo pričeli izdelovati zapletene muzejske postavitve, katere so zelo specifične. Ponavadi v praznem prostoru najprej izdelamo sceno, katera je lahko iz različnih materialov (les, aluminij, fe, steklo, pleksi steklo) itd. Nato izdelamo vitrine, grafiko, osvetlitev in še multimedije. Za take zapletene kombinirane postavitve smo se specializirali. Zadnja leta smo vse večje muzeje v Sloveniji izvedli mi.

Kako danes poteka vaše sodelovanje z arhitekti?

Mi se pri arhitektih nikoli nismo oglaševali. Zaposlijo nas na podlagi referenc in preteklih sodelovanj. Ker smo dobri v reševanju problemov in kompleksnih rešitev, arhitekti z nami radi sodelujejo. Rešujemo jim težave in olajšamo delo. Za izvedbo ne potrebujemo podrobnih načrtov. Sami naredimo delavniške risbe, sami konstruiramo rešitev. Za nas je dovolj, če poznamo dimenzije in material končne obdelave. Tako se od ust do ust širi krog ljudi, s katerimi sodelujemo. Danes sodelujemo z bolj ali manj vsemi znanimi slovenskimi arhitekti, pokličemo nas tudi že iz tujine.

Vaše rešitve so praviloma unikatne. Ali to za sabo potegne tudi visoke stroške izvedbe? Ali si vas lahko privoščijo nekdo, ki nima neomejenega proračuna?

Odgovoril bom s primerom. Leta 2008 ali 2009 je v Krapini na Hrvaškem zrasel prvi interaktivni muzej na področju bivše Jugoslavije, Muzej krapinskega neandertalca. Interaktivno telo, ki so ga takrat izdelali Nemci je stalo okrog 150000 evrov, mi to danes naredimo za 10- do 15-krat manj denarja. O sredstvih, ki jih za izgradnjo muzejev namenjajo v tujini, mi lahko samo sanjamo. Zato se je treba znati prilagoditi. Zadeve je treba poenostaviti do te mere, da so cenovno sprejemljive. Popolnoma enako

velja za projekte interjerjev. Če je neka stvar na začetku zapletena in nato zanjo najdeš ugodno rešitev, je tudi cena sprejemljiva.

Kako poteka proces od ideje do izvedbe?

Najraje vidimo, da nam nekdo, ki ima zamisel, na primer arhitekt ali oblikovalec, poda samo osnovna izhodišča, kot so dimenzije, materiali in obdelave površin. Na primer, na začetku našega sodelovanja s profesorjem Podrecco, ko sem imel že določene izkušnje, sem rekel, da za izvedbo potrebujemo samo dimenzije in površine. Se pravi, da moram vedeti samo, kakšen naj bi bil videti končni rezultat. To je zame dovolj. S projekti, ki smo jih izpeljali skupaj, smo pridobili

takšno zaupanje z njegove strani, da ja na poznejših projektih izvedbo celo pogojeval s tem, da smo izvajalec mi. Ker je vedel, da mu lahko prihranimo veliko težav in predvsem časa.

Načeloma imamo radi, da naročnik pride do nas s skico oziroma osnutkom, ki ga nato skupaj razvijemo. Velikokrat se je zgodilo, da so naročniki prišli k nam z natančnimi načrti, celo z delavniškimi risbami. Ampak ker ne poznajo dovolj tehnologije, ker nimajo vpogleda v vse možne kombinacije materialov in izvedb, je polovica njihovega truda vrženega stran. Zgodi se, da je lažji način izvedbe popolnoma drugačen od njihove tehnološke zamisli.

Kako je z naročili? Ste polno zasedeni?

V podjetju je več kot 20 redno zaposlenih, imamo še pet do sedem občasnih sodelavcev. Za 20 ljudi je dela zmeraj dovolj. Ob konicah oziroma višjih vključimo še zunanje sodelavce. Trenutno smo v fazi selitve v večje prostore, ker smo prostorsko omejeni in delamo na dveh lokacijah. Tako bomo lahko povečali naše zmogljivosti in organiziranost bo boljša. Zaposlovali pa bomo skladno s potrebami. Ves čas sledimo nov in se dopolnjujemo z novimi stroji in tehnologijami. Zato tudi imamo lastno mešalnico barv s 5000 odtenki in avtolakirnico, laser, 3D CNC frezalni stroj, dva različna 3D printerja, 3D skener, delavnico za odlivanje kompozitov itd...

Ali je z upadom gradbene dejavnosti na trgu tudi za vas manj dela?

Naše delo zajema zelo širok spekter in naša dejavnost je razvejana. Tako da resnega upada nismo občutili. Ko pri nas ena komponenta raste, druga morda nekoliko upade, in obratno. Celovito gledano je morda res nekoliko manj dela, kot ga je bilo v času intenzivne gradnje. Vendar to kljub temu pomeni, da delamo na več deset projektih hkrati. Res pa je tudi, da se do zdaj še nikoli nismo dejavno oglaševali. Posel pridobivamo izključno na podlagi priporočil in preteklih referenc.

Pripravi: Črt Čuček

